KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/1753

av den 1 oktober 2021

om likvärdighet hos vissa tredjeländers och territoriers tillsyns- och regleringssystem vid behandling av exponeringar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ([1]), särskilt artiklarna 107.4, 114.7, 115.4, 116.5, 142.2 och 391 andra stycket, och

av följande skäl:

(1) Institut ska uppfylla kapitalkrav som på ett tillfredsställande sätt återspeglar dessa instituts risker, däribland kreditrisker, med beaktande av de olika geografiska sammanhang där de är verksamma. Den kreditrisk för institut som är förenad med exponeringar mot enheter utanför unionen avgörs, allt annat lika, av kvaliteten på det relevanta regelverket och den tillsyn som utövas över dessa enheter i det berörda tredjelandet.

(2) Institut ska även begränsa sina exponeringar mot enskilda kunder för att undvika alltför stor koncentrationsrisk. När institut beräknar sina exponeringar mot enskilda kunder kan de få undanta vissa typer av exponeringar mot institut från denna beräkning. Om kunderna befinner sig utanför unionen är det emellertid även kvaliteten på det relevanta regelverket och den tillsyn som utövas över dessa enheter i det berörda tredjelandet som avgör om de kan behandlas som institut.

(3) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 ([2]) infördes bland annat i artikel 391 i förordning (EU) nr 575/2013 en bestämmelse som ger kommissionen befogenhet att anta genomförandebeslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen för att fastställa behandlingen av exponeringar som omfattas av del fyra i förordning (EU) nr 575/2013. En förteckning bör därför upprättas över de tredjeländer och territorier vars tillsyns- och regleringssystem anses vara likvärdiga med dem som tillämpas i unionen enligt artikel 391 i den förordningen. För att säkerställa rättslig förutsebarhet och konsekvens är det nödvändigt att samla alla bestämmelser om likvärdighet hos tillsyns- och regleringssystem i tredjeländer och territorier för behandling av exponeringar i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 i ett enda beslut. Kommissionens genomförandebeslut 2014/908/EU ([3]) måste därför upphävas och ersättas.

([1]) EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1).

([3]) Kommissionens genomförandebeslut 2014/908/EU av den 12 december 2014 om likvärdighet hos tillsyns- och regleringskrav i vissa tredje länder och territorier för behandlingen av exponeringar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 359, 16.12.2014, s. 155).

(4) Enligt artikel 107.3 i förordning (EU) nr 575/2013 får institut bara behandla exponeringar mot värdepappersföretag, kreditinstitut och börser i tredjeland som exponeringar mot institut om tredjelandet tillämpar tillsyns- och regleringskrav som minst motsvarar dem som tillämpas i unionen.

(5) I artiklarna 114.7, 115.4 och 116.5 i förordning (EU) nr 575/2013 fastställs särskilda riskvikter som ska tillämpas på exponeringar mot nationella regeringar, centralbanker, delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter samt offentliga organ i tredjeländer som tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar dem som tillämpas i unionen.

(6) I artikel 153 i förordning (EU) nr 575/2013 fastställs formeln för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker enligt internmetoden och närmare information om de parametrar som ska användas i denna beräkning, däribland korrelationskoefficienten. I artikel 153.2 i förordning (EU) nr 575/2013 fastställs korrelationskoefficienten för stora enheter i den finansiella sektorn. Enligt artikel 142.1.4 b i den förordningen måste en enhet i den finansiella sektorn eller ett av dess dotterföretag, för att uppfylla definitionen *stor enhet i den finansiella sektorn*, omfattas av lagar i ett tredjeland som tillämpar reglerings- och tillsynssystem som minst motsvarar dem som tillämpas i unionen.

(7) Enligt artikel 391 i förordning (EU) nr 575/2013 får institut som är etablerade i unionen behandla en exponering mot ett privat eller offentligt företag i ett tredjeland som en exponering mot ett institut enligt del fyra i den förordningen, förutsatt att företaget skulle betraktas som ett *institut* enligt definitionen i artikel 4.1.3 i den förordningen om det var etablerat i unionen och förutsatt att det har auktoriserats i ett tredjeland som tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar dem som tillämpas i unionen.

(8) För att fastställa lämpliga riskvägda exponeringar för beräkningen av kapitalkrav för den kreditrisk som är förenad med exponeringar mot vissa kategorier av enheter belägna i tredjeländer, samt lämplig behandling av motparter vid tillämpningen av del fyra i förordning (EU) nr 575/2013, har kommissionen bedömt likvärdigheten hos tillsyns- och regleringssystem i tredjeländer med motsvarande tillsyns- och regleringssystem i unionen.

(9) Likvärdigheten har fastställts genom en resultatbaserad analys av tredjelandets tillsyns- och regleringssystem för att testa dess förmåga att uppnå samma allmänna mål som unionens tillsyns- och regleringssystem. Målen avser i synnerhet stabiliteten och integriteten i både det inhemska och det globala finansiella systemet som helhet, ett ändamålsenligt och tillräckligt skydd för insättare och andra konsumenter av finansiella tjänster, samarbete mellan olika aktörer i det finansiella systemet, bland annat reglerings- och tillsynsmyndigheter, en oberoende och effektiv tillsyn samt ett ändamålsenligt genomförande och upprätthållande av relevanta internationellt överenskomna standarder. För att uppnå samma allmänna mål som unionens tillsyns- och regleringssystem bör tillsyns- och regleringssystemen i tredjeland uppfylla ett antal operativa och organisatoriska standarder samt tillsynsstandarder som beaktar de viktigaste delarna av unionens tillsyns- och regleringskrav för relevanta kategorier av finansinstitut.

(10) Vid tillämpning av artiklarna 114, 115, och 116 i förordning (EU) nr 575/2013 bör likvärdighet fastställas med hänvisning till tillsyns- och regleringssystemen för kreditinstitut, eftersom dessa system normalt fastställer riskvikter för beräkning av kapitalkraven för kreditrisker.

(11) Vid tillämpning av artikel 142 i förordning (EU) nr 575/2013 bör likvärdighet begränsas till de tillsyns- och regleringssystem som är tillämpliga på företag i tredjeland vars huvudsakliga verksamhet är jämförbar med den verksamhet som bedrivs av ett kreditinstitut eller värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.27 i den förordningen och med hänsyn till definitionen i artikel 4.1.3 i samma förordning.

(12) Vid tillämpning av artikel 391 i förordning (EU) nr 575/2013 bör likvärdighet begränsas till de tillsyns- och regleringssystem som är tillämpliga på företag i tredjeland vars huvudsakliga verksamhet är jämförbar med den verksamhet som bedrivs av ett kreditinstitut eller värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.3 i den förordningen.

(13) Kommissionen har i sin bedömning av vissa tredjeländers tillsyns- och regleringssystem för kreditinstitut, värdepappersföretag och börser tagit hänsyn till de oberoende bedömningar som gjorts av internationella organisationer, till exempel de bedömningar som görs av Baselkommittén för banktillsyn, Internationella valutafonden och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco). Denna analys gjorde det möjligt för kommissionen att anta genomförandebeslut (EU) 908/2014 som innehåller en första förteckning över tredjeländer och territorier vars tillsyns- och regleringssystem anses vara likvärdiga för att fastställa behandlingen av de relevanta kategorier av exponeringar som avses i artiklarna 107, 114, 115, 116 och 142 i förordning (EU) nr 575/2013.

(14) Förteckningen över länder som fastställs som likvärdiga i genomförandebeslut (EU) nr 908/2014 var inte avsedd att vara vare sig uttömmande eller slutgiltig. Genomförandebeslutet ändrades senare genom kommissionens genomförandebeslut (EU) nr 230/2016 ([4]), (EU) nr 2358/2016 ([5]), (EU) nr 536/2019 ([6]) och (EU) nr 2166/2019 ([7]) på grundval av den regelbundna övervakning av förändringar i tredjeländers och territoriers tillsyns- och regleringssystem som syftar till att bedöma om de är likvärdiga med unionens system. Genom dessa beslut utvidgades förteckningarna över tredjeländer och territorier som anses vara likvärdiga, varvid hänsyn togs till tillgängliga informationskällor, inbegripet bedömningar som gjorts av internationella organisationer och senare av Europeiska bankmyndigheten (EBA).

(15) Sedan genomförandebeslut 2166/2019/EU antogs har kommissionen fortsatt att övervaka relevanta förändringar i tredjeländers tillsyns- och regleringssystem, varvid hänsyn tagits till tillgängliga informationskällor, inbegripet EBA:s bedömningar. Till följd av en sådan bedömning rekommenderade EBA att de tillsyns- och regleringssystem som är tillämpliga på kreditinstitut i Bosnien och Hercegovina samt Nordmakedonien borde anses vara likvärdiga med unionens rättsliga ram vid tillämpning av artiklarna 107.4, 114.7, 115.4, 116.5, 142.2 och artikel 391 i förordning (EU) nr 575/2013.

(16) Kommissionen konstaterar att EBA:s bedömning av de tillsyns- och regleringssystem som är tillämpliga på institut i Bosnien och Hercegovina samt Nordmakedonien bara omfattade kreditinstitut som är auktoriserade enligt respektive nationell lagstiftning. Detta beslut bör därför inte vara tillämpligt på andra enheter som är etablerade i Bosnien och Hercegovina samt Nordmakedonien.

(17) Med beaktande av EBA:s rekommendation och på grundval av sin egen bedömning har kommissionen dragit slutsatsen att Bosnien och Hercegovina samt Nordmakedonien har tillsyns- och regleringssystem som uppfyller ett antal operativa och organisatoriska standarder samt tillsynsstandarder som beaktar de viktigaste delarna av

([4]) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/230 av den 17 februari 2016 om ändring av genomförandebeslut 2014/908/EU med avseende på förteckningar över tredjeländer och territorier vars tillsyns- och regleringskrav anses likvärdiga för behandlingen av exponeringar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 41, 18.2.2016, s. 23).

([5]) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2358 av den 20 december 2016 om ändring av genomförandebeslut 2014/908/EU med avseende på förteckningar över tredjeländer och territorier vars tillsyns- och regleringskrav anses likvärdiga för behandlingen av exponeringar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 348, 21.12.2016, s. 75).

([6]) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/536 av den 29 mars 2019 om ändring av genomförandebeslut 2014/908/EU med avseende på förteckningar över tredjeländer och territorier vars tillsyns- och regleringskrav anses likvärdiga för behandlingen av exponeringar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 92, 1.4.2019, s. 3).

([7]) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2166 av den 16 december 2019 om ändring av genomförandebeslut 2014/908/EU vad gäller upptagandet av Serbien och Sydkorea i förteckningarna över tredjeländer och territorier vars tillsyns- och regleringskrav anses likvärdiga för behandlingen av exponeringar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 328, 18.12.2019, s. 84).

unionens tillsyns- och regleringssystem för värdepappersföretag. Det är därför lämpligt att vid tillämpning av artiklarna 107.4, 114.7, 115.4, 116.5 och 142.2 och 391 i förordning (EU) nr 575/2013 betrakta de tillsyns- och regleringssystem som är tillämpliga på kreditinstitut belägna i Bosnien och Hercegovina samt Nordmakedonien som åtminstone likvärdiga med dem som tillämpas i unionen.

(18) Bosnien och Hercegovina samt Nordmakedonien bör därför tas upp i relevanta förteckningar över tredjeländer och territorier vars tillsyns- och regleringssystem anses vara likvärdiga med unionens system för behandling av exponeringar i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013.

(19) Kommissionen har till följd av de bedömningar som hittills har gjorts slagit fast att Argentina, Australien, Bosnien och Hercegovina, Brasilien, Färöarna, Förenta staterna, Grönland, Guernsey, Hongkong, Indien, Isle of Man, Japan, Jersey, Kanada, Kina, Mexiko, Monaco, Nya Zeeland, Nordmakedonien, Saudiarabien, Schweiz, Serbien, Singapore, Sydafrika, Sydkorea och Turkiet har tillsyns- och regleringssystem som uppfyller ett antal operativa och organisatoriska standarder samt tillsynsstandarder som beaktar de viktigaste delarna av unionens tillsyns- och regleringssystem för kreditinstitut. De tillsyns- och regleringssystem som tillämpas på kreditinstitut belägna i Bosnien och Hercegovina samt Nordmakedonien bör vid tillämpning av artiklarna 107.4, 114.7, 115.4, 116.5, 142.2 och 391 i förordning (EU) nr 575/2013 därför anses vara åtminstone likvärdiga med dem som tillämpas i unionen.

(20) Kommissionen har till följd av de bedömningar som hittills har gjorts slagit fast att Australien, Brasilien, Förenta staterna, Hongkong, Indonesien, Japan (begränsat till företag inkom sektorn för finansiella instrument av typ I), Kanada, Kina, Mexiko, Saudiarabien, Singapore, Sydafrika och Sydkorea har tillsyns- och regleringssystem som uppfyller ett antal operativa och organisatoriska standarder samt tillsynsstandarder som beaktar de viktigaste delarna av unionens tillsyns- och regleringssystem för värdepappersföretag. De tillsyns- och regleringssystem som tillämpas på värdepappersföretag belägna i Bosnien och Hercegovina samt Nordmakedonien bör vid tillämpning av artiklarna 107.4, 114.7, 115.4, 116.5,142.2 och 391 i förordning (EU) nr 575/2013 därför anses vara åtminstone likvärdiga med dem som tillämpas i unionen.

(21) Kommissionen har till följd av de bedömningar som hittills har gjorts slagit fast att Australien, Brasilien, Förenta staterna, Indien, Indonesien, Japan, Kanada, Kina, Mexiko, Saudiarabien, Singapore, Sydafrika och Sydkorea har tillsyns- och regleringssystem som uppfyller ett antal operativa standarder som beaktar de viktigaste delarna av unionens tillsyns- och regleringssystem för börser. Dessa tredjeländers tillsyns- och regleringssystem för börser bör vid tillämpning av artikel 107.4 i förordning (EU) nr 575/2013 därför anses vara åtminstone likvärdiga med dem som tillämpas i unionen, men enbart avseende exponeringar mot börser belägna i dessa tredjeländer.

(22) Förteckningarna över tredjeländer och territorier som anses vara likvärdiga enligt relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 är inte uttömmande. Kommissionen kommer, med Europeiska bankmyndighetens bistånd, fortsätta att regelbundet övervaka förändringar i tillsyns- och regleringssystemen i tredjeländer och territorier för att i förekommande fall och åtminstone vart femte år uppdatera de förteckningar över tredjeländer och territorier som anges i detta beslut, varvid särskild hänsyn ska tas till förändringar i tillsyns- och regleringssystemen inom unionen och på global nivå, samt till nya relevanta informationskällor.

(23) Den regelbundna översyn av tillsyns- och regleringssystemen i de tredjeländer och territorier som förtecknas i bilagorna I–VI till detta beslut bör inte inverka på kommissionens möjlighet att när som helst utanför den allmänna översynen genomföra en särskild översyn avseende ett enskilt tredjeland eller territorium om relevant utveckling gör det nödvändigt för kommissionen att ompröva det erkännande som beviljas genom detta beslut. En sådan omprövning kan leda till att erkännandet av likvärdighet återkallas.

(24) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Europeiska bankkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Likvärdighet enligt artikel 107.4 i förordning (EU) nr 575/2013 hos system som tillämpas på kreditinstitut

Vid tillämpning av artikel 107.4 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de tredjeländer och territorier som förtecknas i bilaga I till detta beslut anses tillämpa tillsyns- och regleringssystem på kreditinstitut som är likvärdiga med dem som tillämpas inom unionen.

Artikel 2

Likvärdighet enligt artikel 107.4 i förordning (EU) nr 575/2013 hos system som tillämpas på värdepappersföretag

Vid tillämpning av artikel 107.4 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de tredjeländer som förtecknas i bilaga II till detta beslut anses tillämpa tillsyns- och regleringssystem på värdepappersföretag som är likvärdiga med dem som tillämpas inom unionen.

Artikel 3

Likvärdighet enligt artikel 107.4 i förordning (EU) nr 575/2013 hos system som tillämpas på börser

Vid tillämpning av artikel 107.4 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de tredjeländer som förtecknas i bilaga III till detta beslut anses tillämpa tillsyns- och regleringssystem på börser som är likvärdiga med dem som tillämpas inom unionen.

Artikel 4

Likvärdighet enligt artiklarna 114, 115 och 116 i förordning (EU) nr 575/2013 hos system som tillämpas på exponeringar mot nationella regeringar, centralbanker, delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter samt offentliga organ

Vid tillämpning av artiklarna 114.7, 115.4 och 116.5 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de tredjeländer och territorier som förtecknas i bilaga IV till detta beslut anses tillämpa tillsyns- och regleringssystem på kreditinstitut som är likvärdiga med dem som tillämpas inom unionen.

Artikel 5

Likvärdighet enligt artikel 142 i förordning (EU) nr 575/2013 hos system som tillämpas på kreditinstitut och värdepappersföretag

Vid tillämpning av artikel 142.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de tredjeländer och territorier som förtecknas i bilaga V till detta beslut anses tillämpa tillsyns- och regleringssystem som är likvärdiga med dem som tillämpas inom unionen.

Artikel 6

Likvärdighet enligt artikel 391 i förordning (EU) nr 575/2013 hos system som tillämpas på institut

Vid tillämpning av artikel 391 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de tredjeländer och territorier som förtecknas i bilaga VI till detta beslut anses tillämpa tillsyns- och regleringssystem som är likvärdiga med dem som tillämpas inom unionen.

Artikel 7

Upphävande

Beslut 2014/908/EU ska upphöra att gälla. Hänvisningar till det upphävda beslutet ska anses som hänvisningar till det här beslutet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 1 oktober 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER DE TREDJELÄNDER OCH TERRITORIER SOM AVSES I ARTIKEL 1 (KREDITINSTITUT)

(1) Argentina
(2) Australien
(3) Bosnien och Hercegovina
(4) Brasilien
(5) Kanada
(6) Kina
(7) Färöarna
(8) Grönland
(9) Guernsey
(10) Hongkong
(11) Indien
(12) Isle of Man
(13) Japan
(14) Jersey
(15) Mexiko
(16) Monaco
(17) Nya Zeeland
(18) Nordmakedonien
(19) Saudiarabien
(20) Serbien
(21) Singapore
(22) Sydafrika
(23) Sydkorea
(24) Schweiz
(25) Turkiet
(26) Förenta staterna

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER DE TREDJELÄNDER OCH TERRITORIER SOM AVSES I ARTIKEL 2 (VÄRDEPAPPERSFÖRETAG)

(1) Australien

(2) Brasilien

(3) Kanada

(4) Kina

(5) Hongkong

(6) Indonesien

(7) Japan (begränsat till företag inom sektorn för finansiella instrument av typ I)

(8) Mexiko

(9) Sydkorea

(10) Saudiarabien

(11) Singapore

(12) Sydafrika

(13) Förenta staterna

BILAGA III

FÖRTECKNING ÖVER DE TREDJELÄNDER SOM AVSES I ARTIKEL 3 (BÖRSER)

(1) Australien

(2) Brasilien

(3) Kanada

(4) Kina

(5) Indien

(6) Indonesien

(7) Japan

(8) Mexiko

(9) Sydkorea

(10) Saudiarabien

(11) Singapore

(12) Sydafrika

(13) Förenta staterna

BILAGA IV

FÖRTECKNING ÖVER DE TREDJELÄNDER OCH TERRITORIER SOM AVSES I ARTIKEL 4 (KREDITINSTITUT)

(1) Argentina
(2) Australien
(3) Bosnien och Hercegovina
(4) Brasilien
(5) Kanada
(6) Kina
(7) Färöarna
(8) Grönland
(9) Guernsey
(10) Hongkong
(11) Indien
(12) Isle of Man
(13) Japan
(14) Jersey
(15) Mexiko
(16) Monaco
(17) Nya Zeeland
(18) Nordmakedonien
(19) Saudiarabien
(20) Serbien
(21) Singapore
(22) Sydafrika
(23) Sydkorea
(24) Schweiz
(25) Turkiet
(26) Förenta staterna

BILAGA V

FÖRTECKNING ÖVER DE TREDJELÄNDER OCH TERRITORIER SOM AVSES I ARTIKEL 5 (KREDITINSTITUT OCH VÄRDEPAPPERSFÖRETAG)

Kreditinstitut:

(1) Argentina

(2) Australien

(3) Bosnien och Hercegovina

(4) Brasilien

(5) Kanada

(6) Kina

(7) Färöarna

(8) Grönland

(9) Guernsey

(10) Hongkong

(11) Indien

(12) Isle of Man

(13) Japan

(14) Jersey

(15) Mexiko

(16) Monaco

(17) Nya Zeeland

(18) Nordmakedonien

(19) Saudiarabien

(20) Serbien

(21) Singapore

(22) Sydafrika

(23) Sydkorea

(24) Schweiz

(25) Turkiet

(26) Förenta staterna

Värdepappersföretag som är likvärdiga med ett *institut* enligt definitionen i artikel 4.1.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

(1) Australien

(2) Brasilien

(3) Kanada

(4) Kina

(5) Hongkong

(6) Indonesien

(7) Japan (begränsat till företag inom sektorn för finansiella instrument av typ I)

(8) Mexiko

(9) Sydkorea

(10) Saudiarabien

(11) Singapore

(12) Sydafrika

(13) Förenta staterna

BILAGA VI

FÖRTECKNING ÖVER DE TREDJELÄNDER OCH TERRITORIER SOM AVSES I ARTIKEL 6 (KREDITINSTITUT OCH VÄRDEPAPPERSFÖRETAG)

Kreditinstitut:

(1) Argentina

(2) Australien

(3) Bosnien och Hercegovina

(4) Brasilien

(5) Kanada

(6) Kina

(7) Färöarna

(8) Grönland

(9) Guernsey

(10) Hongkong

(11) Indien

(12) Isle of Man

(13) Japan

(14) Jersey

(15) Mexiko

(16) Monaco

(17) Nya Zeeland

(18) Nordmakedonien

(19) Saudiarabien

(20) Serbien

(21) Singapore

(22) Sydafrika

(23) Sydkorea

(24) Schweiz

(25) Turkiet

(26) Förenta staterna

Värdepappersföretag som är likvärdiga med ett *institut* enligt definitionen i artikel 4.1.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

(1) Australien

(2) Brasilien

(3) Kanada

(4) Kina

(5) Hongkong

(6) Indonesien

(7) Japan (begränsat till företag inom sektorn för finansiella instrument av typ I)

(8) Mexiko

(9) Sydkorea

(10) Saudiarabien

(11) Singapore

(12) Sydafrika

(13) Förenta staterna

BILAGA VII

Jämförelsetabell

Detta beslut	Beslut 2014/908/EU
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	-
Artikel 7	-
Artikel 8	-